

set, og hans hele Bo komme under Fallitbehandling. Jeg troer derfor, at naar man ved Siden deraf maa erkende, at Dom og Forlig ikke bør have Executionskraft efter Fallitens Udbrud; er det et meget hensigtsmæssigt Forslag, som Udvalgets Fleertal har foreslaaet, at en Execution dog skal kunne finde Sted, naar de have været thinglæste for Falliten; thi ved denne Bestemmelse vilde man afsværge nogle af de værste Misbrug, som hidtil have været forbundne med, at Domme og Forlig have kunnet eroveres efter Fallitens Indtræden; den værste Misbrug i den Henseende vil afhjælpes ved Udvalgets Fleertals Forslag, medens der derved ikke vil være forbunden saadanne Ulemper, som vilde flyde af Antagelsen af Lovudkastets § 1.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), og jeg troer ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage), have sagt, at Fordringer efter Dom og Forlig ikke havde anden Charakter end almindelige Fordringer, uden forsaavidt at de vare erklærede for ubestribelige; maa jeg dog bemærke, at de have en væsentlig anden Charakter, idet de, foruden at være ubestribelige, tillige ere erkjendte for at være inddrivelige, men den Ret giver et simpelt Gaandskriftskrav ikke en Creditor lige overfor en Debitor.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jessen) har stillet et Forslag om, at der skal gjøres Forfjæl mellem Dom og Forlig, da troer jeg ikke, at det er videre hensigtsmæssigt; de samme Misbrug, som ere drevne ved Forlig, kunne ogsaa meget let drives ved Domme, og de ere, saa at sige, farligere, naar de drives igjennem Domme, de drage mindre Opmærksomhed paa sig, naar de drives igjennem Domme end igjennem Forlig; thi hvad skal man sige til, at en Mand, som af en Anden saarer den Erklæring, at han ikke kan Andet end anerkjende Fordringens Rigtighed, saarer en Dom over den Sidste? Paa den anden Side er det, som sagt, ikke nogen saadan Forfjæl mellem Dom og Forlig, idet en Dom jo kan erhverves en 8—14 Dage senere, efterat Forliget er kommet istand, og naar det er en udenbys Creditor, der det naturligt, at

han søger til Gjæsteretten, hvor der gives kortere Frister. Efter hvad jeg saaledes har anført, troer jeg ikke, at der er Anledning til at optage dette Forslag i nærværende Lov.

Lange: Jeg skal kun tillade mig den Bemærkning, at den Fortrinsret, som efter Lovens 5—14—38 tilkommer Domme, og som senere ogsaa efter Forligsanordningen tilkommer Forlig, gjælder ogsaa om Domme og Forlig, som have tabt deres Executionskraft, altsaa som ere ældre end Aar og Dag. I Forordningen af 17de Mai 1790 staaer det nemlig om Domme, og det maa naturligvis ogsaa nu gjælde om Forlig, at naar de ere Aar og Dag gamle, maa de stilles i Klasse med simple Gjældsbreve; og dette mener jeg ogsaa taler for det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage).

Ordføreren: Jeg maa tilsaae, at jeg ikke ganske har opfattet, hvorledes den Betragtning, den ærede sidste Taler gjorde gjældende, kan tale for det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage). Lovens 5—14—38 gjælder ganske vist med Hensyn til forældede Domme, men jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand har lagt Mærke til, at efter det foreliggende Lovforslag bliver Lovens 5—14—38 ophævet, og alle Domme komme til at staae i Klasse med alle andre Fordringer, altsaa ogsaa med Regningsgjæld.

Lange: Ja, ganske rigtigt, men en saadan Dom, som har tabt Executionskraft efter Fred. af 17de Mai 1790, er blot at ansee som et simpelt Gjældsbeviis.

Jessen: Grunden til, at Redaktionen af det Endringsforslag, som jeg har stillet, er noget anderledes end Udvalgets, er den, at det ikke vil kunne modsiges, at thinglæste Forlig og thinglæste Domme ere indgaaede og erhvervede. Jeg troer derfor, at hele den Mellemsetning, som ere thinglæste forinden denne Lovs Kundgjørelse, om end det paa gjældende Bo tages under Behandling førend